

ДАЙДЖЕСТ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ

У СПРАВАХ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ДТП ЗА УЧАСТЮ ВОДІЇВ ЕЛЕКТРОСАМОКАТІВ

ЦИВІЛЬНИЙ ТА АДМІНІСТРАТИВНИЙ АСПЕКТ

2026

**НАЦІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ
АДВОКАТІВ УКРАЇНИ**

ЗМІСТ

ДТП за участю електросамокатів: справи на перетині цивільного права та адміністративних равопорушень.....	5
1. Практика Європейського суду з прав людини.....	6
2. Правовий статус електросамокатів: практика Касаційного цивільного суду у складі Верховного суду.....	7
2.1. Визначення належного відповідача у справах, пов'язаних з використанням електричного самоката неповнолітніми особами.....	7
3. Правовий статус водіїв електросамокатів як учасників дорожнього руху та відповідальність за ст. 130 КУпАП.....	8
4. Стягнення відшкодування страховими компаніями з водіїв електросамокатів.....	10
5. Відповідальність неповнолітніх водіїв електросамокатів у ситуаціях, коли на електросамокаті їхало дві особи.....	11
6. Аспекти доказування у справах щодо стягнення матеріальної шкоди за наслідками ДТП за участю автомобіля та електросамоката.....	12
7. Адміністративна відповідальність батьків у разі вчинення ДТП дитиною, яка керувала електросамокатом.....	13

ДАЙДЖЕСТ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ

2026

ДТП ЗА УЧАСТЮ ЕЛЕКТРОСАМОКАТІВ: СПРАВИ НА ПЕРЕТИНІ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА ТА АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

З розвитком різноманітних сучасних технологій, котрі адаптовані до щоденного життя, з'являється все більше питань щодо їх застосування або регулювання діяльності, пов'язаної з ними.

Електросамокати зараз є прикладом мікромобільності та транспортної доступності у містах, своєю рідною можливістю транспортно частково розвантажити місто.

І разом з тим виникають ситуації, коли за наслідками такого використання електросамокатів спричинено ДТП.

В таких ситуаціях застосовуються норми не лише цивільного права, але й законодавство щодо адміністративних правопорушень.

Важливо згадати і про те, що є судова практика по притягненню батьків до адміністративної відповідальності за неналежне виконання батьківських обов'язків, коли дитина спричинила на електросамокаті ДТП і притягнення до адміністративної відповідальності по ст. 130 КУпАП водія електросамоката і позови страхових компаній до винуватців ДТП за участю електросамоката про відшкодування.

Відтак, підлягають застосуванню як норми ЦК України, так і КУпАП для того аби в кінцевому результаті всі елементи доказування були збережені, а докази для захисту порушених прав були у повному обсязі.

1. ПРАКТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ

Рішення Європейського суду з прав людини по справі «О'Галлоран та Франціс проти Сполученого Королівства» від 29 червня 2007 джерело:

<https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-117697>

Будь-яка особа, яка володіє чи керує транспортним засобом, підпадає під дію спеціальних правил, оскільки володіння та використання транспортних засобів є таким, що потенційно може завдати серйозної шкоди. Ті, хто реалізували своє право володіти ними та їздити на них, тим самим погодились нести певну відповідальність та виконувати додаткові обов'язки у правовому полі держави.

2. ПРАВОВИЙ СТАТУС ЕЛЕКТРОСАМОКАТІВ: ПРАКТИКА КАСАЦІЙНОГО ЦИВІЛЬНОГО СУДУ У СКЛАДІ ВЕРХОВНОГО СУДУ

Постанова Касаційного цивільного суду у складі Верховного суду від 15 березня 2023 року у справі №127/5920/22, джерело:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/109674942>

Щодо кваліфікації діяльності, пов'язаної з використанням електричного самоката, як джерела підвищеної небезпеки.

Джерелом підвищеної небезпеки є діяльність, пов'язана з використанням, зберіганням або утриманням транспортних засобів, механізмів та обладнання, використанням, зберіганням хімічних, радіоактивних, вибухо- і вогнебезпечних та інших речовин, утриманням диких звірів, службових собак та собак бійцівських порід тощо, що створює підвищену небезпеку для особи, яка цю діяльність здійснює, та інших осіб (частина перша [статті 1187 ЦК України](#)).

Перелік видів діяльності, що створює підвищену небезпеку, який наведений у частині першій [статті 1187 ЦК України](#), не вичерпний (див. постанову Верховного Суду у складі Об'єднаної палати Касаційного цивільного суду від 05 грудня 2022 року в справі №214/7462/20 (провадження №61-21130сво21)).

Тлумачення статті 1187 ЦК України свідчить, що:

- джерелом підвищеної небезпеки слід вважати діяльність, що здійснюється з тим чи іншим залученням/використанням предметів матеріального світу та/або природних (фізичних) процесів, які за певних умов часу та місця в силу своїх якісних та кількісних характеристик об'єктивно створюють в процесі володіння ними (незалежно від факту їх експлуатації) підвищену порівняно із звичайними життєвими обставинами небезпеку завдання шкоди;

- використання електросамоката чи іншого подібного засобу (моноколеса, сегвея тощо) для переміщення особи як учасника дорожнього руху є джерелом підвищеної небезпеки в розумінні [статті 1187 ЦК України](#), якщо в конкретному випадку такий засіб приводився в рух за допомогою встановленого на ньому електричного двигуна;

- для кваліфікації діяльності, пов'язаної з таким використанням електричного самоката, характеристика електросамоката як механічного транспортного засобу з урахуванням потужності електродвигуна, встановленого на ньому, значення не має.

2.1. Визначення належного відповідача у справах, пов'язаних з використанням електричного самоката неповнолітніми особами

У справі, що переглядається:

- смерть ОСОБА_5 настала внаслідок взаємодії двох джерел підвищеної небезпеки;

- суди встановили, що дії водія автомобіля «МАЗ 3551» під час ДТП були правомірними, а дії малолітнього ОСОБА_4, який керував електричним самокатом, були неправомірними та з технічної точки зору знаходились у причинному зв'язку зі спричиненням ДТП;

- з урахуванням того, що дії водія автомобіля «МАЗ 3551» були правомірними, то суд першої інстанції зробив обґрунтований висновок про те, що ТОВ «Шляхбуд» є неналежним відповідачем. **Належними відповідачами є батьки малолітнього ОСОБА_4 (або інші особи чи заклади, які на правових підставах здійснюють виховання малолітньої особи чи нагляд за нею).**

3. ПРАВОВИЙ СТАТУС ВОДИЇВ ЕЛЕКТРОСАМОКАТІВ ЯК УЧАСНИКІВ ДОРОЖНЬОГО РУХУ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА СТ. 130 КУПАП

Постанова Доброславського районного суду Одеської області від 01 квітня 2026 року у справі №504/701/26, джерело: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/135306097>

Згідно п.2.9 (а) [Правил дорожнього руху](#), затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10.10.2001 року №1306 (надалі за текстом Правила), водієві забороняється керувати транспортним засобом у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

Відповідно до ч. 12 [ст. 121 КУпАП](#) під транспортними засобами у статтях 121-126, 127-1-128-1, частинах першій і другій статті 129, статтях 132-1, 133-1, 133-2, 139 і 140 слід розуміти всі види автомобілів, трактори та інші самохідні машини, трамваї і тролейбуси, а також мотоцикли та інші транспортні засоби.

Таким чином, визначення транспортного засобу для цілей застосування [ст. 130 КУпАП](#), вказаний нормативний акт не містить, а тому для вказаних цілей слід керуватися нормами спеціального законодавства та Правилами дорожнього руху, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 10.10.2001 N 1306 (далі Правила).

Відповідно до п.10.1 правил, транспортний засіб-пристрій, призначений для перевезення людей і (або) вантажу, а також встановленого на ньому спеціального обладнання чи механізмів. Таким чином, під загальне визначення транспортного засобу підпадають усі без винятку пристрої призначені для перевезення людей і (або) вантажу, а також встановленого на ньому спеціального обладнання чи механізмів, зокрема велосипеди, гужові транспортні засоби, візки, самокати, тощо. Даний термін охоплює всі види транспортних засобів, які можуть рухатися дорогами загального користування.

Також, пунктом 1 [статті 1 Закону України «Про деякі питання використання транспортних засобів, оснащених електричними двигунами, та внесення змін до деяких законів України щодо подолання паливної залежності і розвитку електрозарядної інфраструктури та електричних транспортних засобів»](#) №2956-IX від 24.02.2023, який набрав чинності 23.03.2023, визначено, що електричний колісний транспортний засіб це дво- і більше колісний транспортний засіб, оснащений виключно електричними тяговими двигунами (одним чи декількома) та системою акумуляування електричної енергії (акумуляторною батареєю), яка має технічні можливості заряджатися від зовнішнього джерела електричної енергії.

Відповідно до частин 1, 2, 5 статті 14 Закону України «Про дорожній рух» учасниками дорожнього руху є особи, які використовують автомобільні дороги, вулиці, залізничні переїзди або інші місця, призначені для пересування людей та перевезення вантажів за допомогою транспортних засобів. До учасників дорожнього руху належать водії та пасажирки транспортних засобів, пішоходи, особи, які рухаються в кріслах колісних, велосипедисти, погоничі тварин. Учасники дорожнього руху зобов'язані знати і неухильно дотримувати вимог цього Закону, Правил дорожнього руху та інших нормативно-правових актів з питань безпеки дорожнього руху.

За таких, обставин внаслідок внесення змін в законодавство та прийняття [Закону №2956-IX](#) - електричні колісні транспортні засоби прирівняні до транспортних засобів про, що прямо вказано у Законі №2956-IX і такі не підпадають під жодну іншу категорію учасників дорожнього руху, що визначені у ст. 14 Закону України «Про дорожній рух», а тому **особи, що керують такими транспортними засобами є водіями і зобов'язані дотримуватися правил дорожнього руху та ЗУ «Про дорожній рух».**

Таким чином, ОСОБА_1 реалізувала своє право володіти та керувати транспортним засобом, а значить і погодилася виконувати додатково покладені на неї обов'язки, встановлені нормами законодавства України, в тому числі і Правилами дорожнього руху України.

Частиною першою [статті 130 КУпАП](#) передбачено адміністративну відповідальність за керування транспортними засобами особами, які перебувають зокрема у стані алкогольного сп'яніння, а так само за відмову особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан сп'яніння.

Таким чином суд вважає, що в діянні ОСОБА_1, який притягається до адміністративної відповідальності, наявні ознаки передбачені частиною першою [ст. 130 КУпАП](#), а саме відмова особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан сп'яніння.

Постанова Малиновського районного суду міста Одеси від 03 грудня 2026 року у справі №521/15824/24, джерело: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/123481443>

У даному разі, судом з матеріалів справи про адміністративне правопорушення встановлено, що Управління патрульної поліції в Одеській області дійшло висновку, що згідно електронного протоколу про адміністративне правопорушення від 07.09.2024 року ЕПР1 №124492, 06.09.2024 року, о 23 год. 55 хв. в м. Одесі, по вул. Люстдорфська дорога, 5, ОСОБА_1 керуючи електросамокатом E-WINGS, перебував в стані алкогольного сп'яніння. Медичний огляд на стан сп'яніння зі згоди водій пройшов у встановленому Законом порядку у медичному закладі, результат позитивний 0, 70 проміле (висновок 002810 від 07.09.2024 року). Водночас, як встановлено судом з пояснень ОСОБА_1, зазначених ним в протоколі про адміністративне правопорушення, останній вказав, що не рухався на електросамокаті.

Відповідно до Висновку щодо результатів медичного огляду з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції від 07.09.2024 року, який складено лікарем КНП «ООМЦПЗ'ООР ОСОБА_1 станом на 07.09.2024 року о 00 год. 07 хв. перебував в стані алкогольного сп'яніння.

З відеозаписів з нагрудних камер патрульних поліцейських №230304, 474743 вбачається, що поліцейськими зафіксовано факт проходження ОСОБА_1 медичного огляду на стан алкогольного сп'яніння в медичному закладі.

Проте, вказані вище **відеофайли не містять обставин керування ОСОБА_1 транспортним засобом, під час перебування його в стані алкогольного сп'яніння. Зокрема, за наданих до матеріалів справи відеофайлів, вбачається, що о 23 год. 54 хв. 06.09.2024 року поліцейські на службовому автомобілі підїхали до особи (ОСОБА_1), який в цей час стояв біля самокату, на якому було ввімкнено ліхтар. Рух транспортного засобу під керуванням водія бодікамерами не зафіксовано.**

На підставі ст. 280 КУпАП орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, чи заподіяно майнову шкоду, чи є підстави для передачі матеріалів про адміністративне правопорушення на розгляд громадської організації, трудового колективу, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи

Відтак, **зважаючи на те, що в матеріалах справи відсутні належні докази, які б підтверджували факт керування ОСОБА_1 електросамокатом (відео-записи з відеореєстратора службового автомобіля, пояснення свідків, тощо) суд виснує про недоведеність Управлінням патрульної поліції факту вчинення ОСОБА_1 адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП.**

4. СТЯГНЕННЯ ВІДШКОДУВАННЯ СТРАХОВИМИ КОМПАНІЯМИ З ВОДІЇВ ЕЛЕКТРОСАМОКАТІВ

Рішення Вознесенівського районного суду міста Запоріжжя від 10 березня 2026 року у справі №755/10963/25, джерело:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/134705233>

Згідно із п.22.1 [ст.22 Закону №1961-IV](#) у разі настання страхового випадку страховик у межах страхових сум, зазначених у страховому полісі, відшкодовує у встановленому цим Законом порядку оцінену шкоду, заподіяну внаслідок дорожньо-транспортної пригоди життю, здоров'ю, майну третьої особи.

Судом встановлено, що ПрАТ «СК «Арсенал Страхування» сплачено страхове відшкодування на підставі рахунку на оплату ТОВ «БОГДАН АВТО» №НК895 від 09.07.2024 у розмірі 58 464,22 грн., що підтверджується платіжною інструкцією кредитового переказу коштів №34055968 від 16.07.2024 року.

Розмір збитків, що підлягають відшкодуванню потерпілому, визначається відповідно до реальної вартості втраченого майна на момент розгляду справи або виконання робіт, необхідних для відновлення пошкодженої речі.

Поняття збитків визначено [статтею 22 ЦК України](#). Так, збитками є: 1) втрати, яких особа зазнала у зв'язку зі знищенням або пошкодженням речі, а також витрати, які особа зробила або мусить зробити для відновлення свого порушеного права (реальні збитки); 2) доходи, які особа могла б реально одержати за звичайних обставин, якби її право не було порушене (упущена вигода).

Збитки відшкодовуються у повному обсязі, якщо договором або законом не передбачено відшкодування у меншому або більшому розмірі. Якщо особа, яка порушила право, одержала у зв'язку з цим доходи, то розмір упущеної вигоди, що має відшкодуватися особі, право якої порушено, не може бути меншим від доходів, одержаних особою, яка порушила право.

Системний аналіз зазначених положень законодавства дає підстави для висновку, що у разі здійснення відновлювального ремонту пошкодженої речі розмір збитків визначається як реальна вартість матеріалів і робіт, затрачених на її відновлення, а у разі непроведення ремонту - як вартість матеріалів і робіт, необхідних для її відновлення у майбутньому.

Наведене узгоджується із правовим висновком, сформованим Верховним судом у постанові від 30.10.2019 року у справі №753/19288/14-ц.

Таким чином, оскільки, **ПрАТ «СК «Арсенал Страхування» відшкодувало шкоду, заподіяну з вини відповідача, тобто виконав умови за договором добровільного страхування наземних транспортних засобів, позивач набув право зворотної вимоги до відповідача у розмірі виплаченого відшкодування.**

Оцінюючи належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності, суд приходять до висновку, що заявлені позовні вимоги ґрунтуються на вимогах закону, а тому підлягають задоволенню.

5. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ ВОДІЇВ ЕЛЕКТРОСАМОКАТІВ У СИТУАЦІЯХ, КОЛИ НА ЕЛЕКТРОСАМОКАТІ ЇХАЛО ДВІ ОСОБИ

Постанова Полтавського апеляційного суду від 05 листопада 2025 року у справі №554/6621/24, джерело: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/131993369>

Так, відповідачі ОСОБА_1 та ОСОБА_3 підтвердили, що електросамокатом управляла ОСОБА_8, ІНФОРМАЦІЯ_1, а ОСОБА_4 знаходилась позаду,

За вказаних обставин, зазначений електросамокат, яким керувала донька відповідача ОСОБА_1 по відношенню до пішохода ОСОБА_5 в процесі його руху становив підвищену порівняно із звичайними життєвими обставинами небезпеку завдання шкоди, позаяк останній необхідно віднести до джерела підвищеної небезпеки.

За вказаних обставин спірні правовідносини регулюються положеннями [ст. 1187 ЦК України](#), а відтак заподіяна внаслідок дії джерела підвищеної небезпеки шкода має відшкодуватись за правилами наведеної правової норми.

Оскільки електросамокатом, як механічним транспортним засобом, керувала саме неповнолітня ОСОБА_8, то у відповідності до вимог [ст. 1187 ЦК України](#) остання має відповідати за шкоду спричинену джерелом підвищеної небезпеки.

Поряд з цим, нормами чинного цивільного законодавства передбачено, що за дії дитини, яка не досягла 14 років усю відповідальність несуть батьки.

Відповідно до ч. 2 [ст. 31 ЦК України](#) малолітня особа не несе відповідальності за завдану нею шкоду.

Згідно [ст. 1178 ЦК України](#) шкода, завдана малолітньою особою (яка не досягла чотирнадцяти років), відшкодовується її батьками (усиновлювачами) або опікуном чи іншою фізичною особою, яка на правових підставах здійснює виховання малолітньої особи, - якщо вони не доведуть, що шкода не є наслідком несумлінного здійснення або ухилення ними від здійснення виховання та нагляду за малолітньою особою.

Зважаючи, **що саме ОСОБА_8 керувала електросамокатом та скоїла наїзд на потерпілу, в силу положень статей [31, 1178 ЦК України](#), відповідальність за спричинену нею шкоду мають нести батьки, в даному випадку мати ОСОБА_1, яка є належним відповідачем по справі, тоді як мати малолітньої ОСОБА_3 не має нести відповідальність за спричинену потерпілій шкоду, оскільки її донька не мала відношення до керування електросамокатом та відповідно наїзду на пішохода не здійснювала.**

6. АСПЕКТИ ДОКАЗУВАННЯ У СПРАВАХ ЩОДО СТЯГНЕННЯ МАТЕРІАЛЬНОЇ ШКОДИ ЗА НАСЛІДКАМИ ДТП ЗА УЧАСТЮ АВТОМОБІЛЯ ТА ЕЛЕКТРОСАМОКАТА

Постанова Київського апеляційного суду від 08 жовтня 2025 року у справі №372/485/25, джерело: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/131102481>

Висновки суду першої інстанції про те, що наданий позивачем наряд-замовлення не є документом, що підтверджує факт спричиненої шкоди, оскільки пошкодження транспортного засобу зазначені в додатку до протоколу не співпадають з деталями відновлювального ремонту автомобіля, суд апеляційної інстанції вважає помилковими, оскільки наявні в матеріалах справи описані пошкодження, а саме дзеркало на водійській двері, лако-фарбове покриття передньої лівої двері співпадають з ремонтними роботами та заміненними деталями, крім того наряд-замовлення та платіжна інструкція про оплату вартості виконаних робіт на ремонт автомобіля, підтверджують вартість та розмір відновлювального ремонту та понесені позивачем витрати на його проведення.

Тому, на думку суду апеляційної інстанції, на підтвердження розміру шкоди позивач надав належні та допустимі докази, а відповідач не заперечував проти вказаного розміру та не надав доказів на його спростування.

З урахуванням викладеного **суд апеляційної інстанції вважає, що майнове право позивача було порушено відповідачем.**

За таких обставин, суд апеляційної інстанції вважає, що позовні вимоги є обґрунтованими та підлягають до задоволення.

Постанова Вінницького апеляційного суду від 19 червня 2023 року у справі №127/30670/22, джерело: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/111613681>

Під час розгляду справи позивачем не надано належних доказів, які б підтверджували наявність в діях ОСОБА_2 вини у вчиненні дорожньо-транспортної пригоди та пошкодження його діями транспортного засобу позивача.

Матеріалами справи встановлено, що особу ОСОБА_2 було встановлено зі слів позивача, що зафіксовано у довідці про результати розгляду повідомлення про пошкодження авто.

Указане свідчить, що працівниками поліції особу, яка спричинила дорожньо-транспортну пригоду встановлено не було.

Постанови про притягнення ОСОБА_2 до адміністративної відповідальності матеріали справи не містять.

Крім того, працівниками поліції не було зафіксовано пошкоджень транспортного засобу позивача, тому висновок експерта щодо вартості відновлювального ремонту та розміру матеріального збитку не може свідчити про те, що саме ці пошкодження виникли внаслідок взаємодії автомобіля з самокатом.

Не встановлення вини особи та причинно-наслідкового зв'язку між дорожньо-транспортною пригодою та діями особи, а саме складу цивільного правопорушення, є підставою для відмови у покладенні на особу обов'язку з відшкодування майнової шкоди.

Вирішуючи спір, суд першої інстанції вірно визначив характер спірних правовідносин між сторонами, застосував закон, що їх регулює, повно і всебічно дослідив матеріали справи, надав належну правову оцінку доводам сторін і зібраним у справі доказам та дійшов обґрунтованого висновку про відсутність правових підстав покладення на ОСОБА_2 обов'язку відшкодування майнової шкоди та відмову у задоволенні позову.

Наведені в апеляційній скарзі аргументи зводяться до незгоди з висновками суду першої інстанції стосовно встановлення обставин справи та тлумачення норм матеріального і процесуального права на свій розсуд, містять посилання на факти, що були предметом дослідження й оцінки судом, який їх обґрунтовано спростував.

7. АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ БАТЬКІВ У РАЗІ ВЧИНЕННЯ ДИТИНОЮ ДТП ПІД ЧАС КЕРУВАННЯ ЕЛЕКТРОСАМОКАТОМ

Постанова Жмеринського міськрайонного суду
Вінницької області від 04 грудня 2024 року у справі
№130/3302/24, джерело:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/123607482>

Відповідальність за ч.3 [ст. 184 КУпАП](#) настає в разі вчинення неповнолітніми віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років правопорушення, відповідальність за яке передбачено цим Кодексом, крім порушень, передбачених частинами третьою або четвертою статті 173-4 цього Кодексу.

Дослідивши матеріали справи та оцінивши зібрані у справі докази, зокрема, які викладені в протоколі про адміністративне правопорушення серії ВАВ №574432 від 12.11.2024; рапорті старшого інспектора чергового ЧЧ СМ Жмеринського РВП ГУНП у Вінницькій області; копії постанови про закриття кримінального провадження від 31.10.2024, суддя приходить до висновку, що неповнолітній ОСОБА_2 у віці 14 років дійсно вчинив адміністративне правопорушення, відповідальність за яке передбачене [ст. 124 КУпАП](#), тому на підставі ч. 3 ст. 184 КУпАП до відповідальності притягується його батько ОСОБА_1, на нього слід накласти адміністративне стягнення у виді штрафу.

ДАЙДЖЕСТ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ

У СПРАВАХ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ДТП ЗА УЧАСТЮ ВОДІЇВ ЕЛЕКТРОСАМОКАТІВ

Матеріал підготувала:

Анастасія ЯКИМОВА

член Ради Комітету НААУ з питань цивільного права та процесу

ЦИВІЛЬНИЙ ТА АДМІНІСТРАТИВНИЙ АСПЕКТ

2026